

[Landbrugsministeren.]

sen (Rørby) vil jeg gerne sige, at naar han sagde, at jeg før havde erklæret, at jeg vilde have Destruktionen udvidet, er det ikke rigtigt. Jeg sagde, at som det ser ud i Dag, som det nu har udviklet sig siden i Gaar, er der al Sandsynlighed for, at det bliver nødvendigt at udvide Destruktionen. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvad han vil gøre ved de Kreaturer, der nu bliver for mange. Vi har normalt 5 000 hver Uge, som vi skal af med til Udlandet. Hvis Tyskland helt lukker, er der kun Sandsynlighed for, at vi kan komme af med højst 1 000. I de sidste Uger var det en 2 500, hvoraf Tyskland tog 15—16—1700. Holder Tyskland sig tilbage, er der ikke Mulighed for Afsætning af mere end ca. 1 000. Og hvad skal vi da gøre ved de 4 000 Kreaturer, der er for mange. Jeg kan ikke indse, at der er nogen som helst anden Mulighed end at tilintetgøre dem. Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem vil, at vi skal tvinge Befolkningen til at spise de Dyr, der er for mange. Det er ikke nogen behagelig Situation, at vi skal til at tilintetgøre Fødevarer, naar der er Mennesker, der har Brug for dem. Men naar de ikke findes i Danmark, og ingen i Udlandet vil have disse Kreaturer, har vi ikke andet at gøre end at gaa den Vej, jeg har anvist.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hansen (Rørby): Den højt-ærede Landbrugsminister spurgte mig om, hvad man skulde gøre, naar der var for mange Kreaturer, hvis man ikke vilde lade Staten gaa ind paa en Destruktion. Landmændene maa selv sørge for at destruere eller hvilken anden Ordning de nu vil træffe. Spørgsmaalet er her, om Staten skal tage Borgernes Penge til Ødelæggelse af Kød og lade det være en Statsopgave. Det mener jeg absolut ikke, Staten bør. Landmændene kan selv træffe de Foranstaltninger, de vil. Spørgsmaalet er, om Staten skal ordne det ved Hjælp af Borgernes Penge.

Landbrugsministeren (Bording): Kendsgerningerne viser, at Landmændene ikke kan ordne dette Spørgsmaal, og mit Standpunkt er da dette, at som Forholdene er, er det urimeligt, at en lille Del af Befolkningen alene skal rammes af en saa stor

Ulykke. Det er rimeligt, at alle i Samfundet er med til at bære det.

Brorsen: Efter de sidste Taler tror jeg at kunne klare mig med en kort Bemærkning. Med Hensyn til Landbrugsministerens Udtalelser vil jeg sige, at jeg selvfølgelig ikke ved denne Lejlighed vil ind paa at diskutere, hvad der foregik i Krigstiden. Jeg har ikke bebrejdet den daværende Regering, at den traf de og de Foranstaltninger. Jeg har kun med Hensyn til dette Spørgsmaal sagt, at i 1916—18 gennemførte man Foranstaltninger, hvorved Eksportørerne maatte betale 10 Ø. pr. kg af de Dyr, de udførte, medens det efter det nuværende Forslag kun bliver 10 Kr. pr. Dyr eller 1—2 Ø. pr. kg, der skal gaa til Forhøjelse af Købprisen. Jeg synes, der her er et Misforhold, og jeg vil haabe, at man vil kunne rette det noget i det Udvalg, der faar med Sagen at gøre.

Overfor det ærede Medlem Hr. Schmidt vil jeg gerne sige, at jeg naturligvis ikke skal forstaa paa den Maade, at de tyske Foranstaltninger alene er rettet mod Danmark. Jeg har kun sagt, at der er vist intet Land, der rammes mere føleligt end vort.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby)s Udtalelser maa jeg sige, at jeg i Lighed med det ærede Medlem Hr. Steen ikke forstaa hans Diskussionsmaade. Jeg skal dog ikke komme dybt ind derpaa, men blot sige, at det, der her er Tale om at gennemføre, er i fuld Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg fremsatte ved de 18—19 Vælgermøder, jeg deltog i forud for Valget i 1916, hvor jeg netop havde et lille Afsnit i min Tale med Hensyn til Kødordningen. Det er fuldstændig i Overensstemmelse med mine Udtalelser i Dag med Hensyn til hans stærke Kritik af, hvad der skal ske med Hensyn til denne Destruktion, og naar han taler om, at man tager andre Folks Penge, vil jeg gerne spørge, om det ærede Medlem ikke var Socialdemokrat i 1916 og 1918 og altsaa var med til de Foranstaltninger, hvorved man af Eksportørerne forlangte saa og saa meget pr. kg. Saa vidt jeg ved, var det ærede Medlem da renlivet Socialdemokrat, og jeg ved ikke af, at det ærede Medlem protesterede mod, hvad der foregik paa dette Tidspunkt.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger mente, at vi kom for sent. Jeg har kun sagt dette simple, at naar Tyskland ikke vil have med os at gøre mere, er der ikke anden Udvej for os end at tage det til Efterretning, saa